

Vir Nobilis B.

Sub finem Augusti tuas accedi, cum ad iunctis existolis mone-
 fimi, et manerem: quae tota quindena revalui, ut mentem somni-
 nis vobis abderem. Interea inquit me magis deo Capelle Reginae
 Angliae J. Robert, atterent commendatitias a fratre D. Hermannus
 post habent. Exerat aliquid gratitudinis laudis mihi dicentis
 pro ista mea existola forori ante biennium infirmitate. It a lo
 Glos D. mi Theodamensi in domum meam ductus, rogavit ut
 de musica liceret differere, tunc ille mirandam edam de
 literis ad Oxoniam, et doctorum virorum narratione sibi
 inaccesserat. Super illum ad Bibliothecam, et Bibl. monasterii
 da trivocia, explicui demonstrationibus variis rebus musicis,
 proximis intervalla simpliciter considerata in f. d. m. a. r. d. r.
 f. o. r. t. o. d. d. m. d. r. e. s. o. n. a. n. t. i. a. b. In utrisque facultatibus proprias
 flexanimas credidi. Unde diversitate, vocis gravit, et acu-
 ta hoc est, intensio, et remissionis intervalli, cum possi-
 ali sua potestate explicui. Tunc tempus, et numerum, vocis
 formata discriminarum, cum ac sententia, exposui. Ille in
 omnibus obstupescerat, et vix ex se magis, quod singulorum
 articulum aures facturum, nequirit ad rationem sensum ac
 mentis unum; hoc est in diversis dicitur conceptum referat.
 Offendimus ergo in atrium inferius, ubi adhibito Clavi-
 rymbalo dubia nota enodavi: Unde adhibita tractatione
 (quam ille dicitur tractabat) daps, aliasque difficultates
 ipse rogante, explicui. Actum est etiam de linguarum ac-
 centibus in tantum observandis. Primo ostendi omnes lin-
 guas, quibus pronuntiationes fore confusas et indistinctas,
 nisi accedat adhibentur verba, et syllabae. Quo ex-
 plicuit, aliquid formalis de se in lingua Gallica, quod
 ille satis explicare nequibat ad exactum modum. Ad hoc
 cum diceret mihi potuit abstinendum a lingua Gallica
 ad modulationem usurpanda, ac dederat ille iocundam
 adhibentem sui rationem, et sic, ut quibus vobis moneat: nimi-
 rum quod Galli modulationes meas de fiducia et arte
 exactissimas, propter malam et adultam ^{sua lingue} pronun-
 tiationem, ignorantem et infusa damnarent. Ad hoc
 itaque aliquot quae fiunt de accentibus linguae Gallicae
 ad quas ^{sic} respondit, ut inde aliquas adque ad accentum statuend.

Hug. 37.

U. A. 1111
1111
1111
Viximus, Accentibus quosdam esse fortis, quosdam temperatos:
Et de istis, quosdam esse verbis singularibus, quosdam vero
verbo supposito adriodum predominanti flexione; scilicet in quo
spiritus pronuntiationis fuerit. V. g. cum dicitur: Quae
reges vobis? accentus cadit in hunc vocem: sicut verba
adorabili, majestati, et sic similia habent accentus proprios.
Sic auditis potest a me ut de temperato Antiquo Gallie
cum modulationi flexanima (cum de exemplis videret) iuxta-
red. Tunc istud, et in singulis articulis rationes meas attuli;
quas ille attentus audiebat et satis studiose menti imprimere
bat. Tunc suam modulationem ad eandem rationem prae-
stare auctantans: Et in singulis articulis, quid legibus mu-
sica flexanima admodum fuerit, ipse per instantem docuit.
Dicitur agere humanis ratione, et ut Saggen, experientibus
ad oportunos rationationes, instructionesque; instan-
ter rogavit. Liberum de tantum a se constitutum ostendebat
moda sensus antiquam, deditur examinandum. Ad dicit
exemplum meam, quam hoc sextimana illi impendam; intra
paucos dies tibi distinxit, ^{suas} ut deditur, et quod G. Ma-
noum exponam. Interdum sunt Anglicanae modulationes
tibi conferentibus accipis: Italicae, Belgicaeque quibus
argumenti potestada pro oportunitate expectata. Vale, et
Conatus meos amplexibus adjuva. (Sarlemi XVI kal
Martii. MD. CXX. XLII.)

Tuus servus

J. Albertus Bannius
~~meus~~

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint signature or name, possibly "J. Albert Bannius".]